

[Formanden.]

nyt medlem af Nordisk Råd er udpeget den hidtidige stedfortræder *Niels Mørk* og til ny stedfortræder i stedet for *Niels Mørk* er udpeget *Helge Nielsen*. Jeg udbeder mig tingets samtykke til at lade de nævnte valg foretage i indeværende møde. Dersom ingen gør indsigelse betragter jeg samtykket hertil som givet. (Ophold). Det er givet. De pågældende er herefter valgt.

Det er meddelt mig, at *Bernhard Baunsgaard* ønsker at udtræde af lønningsudvalget. Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Bernhard Baunsgaard* har vedkommende gruppe udpeget *Bilgrav-Nielsen*, som herefter er valgt.

Med skrivelse af 25. oktober 1968 har undervisningsministeren fremsendt skriftlig besvarelse af et af folketingsmand *K. B. Andersen* stillet spørgsmål. Spørgsmålet og besvarelsen vil blive optaget i Folketings-tidende.

Medlem af folketinget *Søren Jensen* har meddelt mig, at han ønsker til ministeren for offentlige arbejder, at stille følgende spørgsmål:

„Finder ministeren, at de gældende regler for privatflyvere (sportsflyvere), herunder bestemmelserne for erhvervelsen og bevarelsen af certifikat, er rimelige og tilstrækkelige under hensyn til såvel flyverens som almenhedens sikkerhed?“

Medlem af folketinget *Sigsgaard* har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil statsministeren drage omsorg for, at den grønlandske befolkning får lejlighed til at give sin mening til kende angående fortsættelse eller opsigelse af den baseaftale med USA, som blev indgået i 1951 hen over hovedet på befolkningen på et tidspunkt, hvor Grønland havde status som koloni?“

Medlem af folketinget *Kjær Rasmussen* har meddelt mig, at han ønsker til udenrigsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke konklusioner drager ministeren af den amerikanske regerings beslutning om at forsyne den græske militærjunta med våben?“

Disse spørgsmål vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

Medlem af folketinget *Kjær Rasmussen* har meddelt mig, at han ønsker til handelsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Er det forbudt at sælge grafiske blade på gader og pladser, jfr. næringslovens § 12, stk. 1 b.“

Spørgeren ønsker skriftligt svar.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (*Nathalie Lind*): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om revalidering (Om udskydelse af lovens revision m. v.).

Forslaget tager sigte på udskydelse af revisionen af revalideringsloven til folketingsåret 1974-75.

Da folketinget i 1966 vedtog ændringsloven til revalideringsloven, blev det fastsat, at der i folketingssamlingen 1968-69 skulle fremsættes forslag om revision af loven for folketinget. Når man ønskede revision allerede efter 3 år, skyldtes det, at man ved lovændringen af 8. juni 1966 oprettede direktoratet for revalidering og forsorg, og at man var indstillet på ret hurtigt at overveje, hvorledes revalideringsarbejdet under den nye administrative ramme virkede i praksis.

Under behandlingen i folketingsudvalget i 1965-66 af ændringsforslaget blev det henstillet til den daværende socialminister, at der inden for et par revalideringscentres områder blev søgt indhentet oplysninger og foretaget registrering af et antal revalideringstilfælde, idet man fandt, at en sådan registrering ville kunne bidrage til belysning af revalideringsarbejdets effektivitet. Det var et ønske, at et sådant materiale blev tilvejebragt, før revalideringsloven på ny skulle forelægges folketinget til revision. I overensstemmelse med det af den daværende socialminister givne tilsagn i folketinget har direktoratet for revalidering og forsorg i samarbejde med socialforskningsinstituttet gennemført en undersøgelse af beskæftigelsesforholdene for i alt 487 personer, som i 1963 henvendte sig om revalide-

[Socialministeren.]

ringsmæssig bistand til revalideringscentrene for Odense, Svendborg og Ringkøbing amter. Resultatet af undersøgelsen fremgår af redegørelsen af september 1968 fra direktoratet for revalidering og forsorg, der er omdelt til folketingets medlemmer i henhold til min skrivelse af 9. oktober 1968.

Jeg vil gerne understrege, at undersøgelsens resultater på grund af materialets begrænsede omfang kun med et vist forbehold må tages som udtryk for resultatet af den samlede revalideringsindsats. På denne baggrund finder jeg imidlertid, at man kan være yderst tilfreds med de resultater, der er kommet frem gennem efterundersøgelsen. Som det fremgår, har man undersøgt ca. 500 revalidenders erhvervmæssige forhold i 1967, alle personer, der henvendte sig til revalideringscentrene i Odense og Herning i 1963. Man har interviewet hvert enkelt og bl. a. undersøgt, hvorledes den erhvervmæssige situation var ca. 3—4 år efter den første henvendelse til revalideringscentret. Det har vist sig, at man for ca. 88 pct. kan sige, at den erhvervmæssige situation var afklaret på interviewtidspunktet, hvilket vil sige, at revalidenden enten var i beskæftigelse, under uddannelse eller modtog pension. For de resterende ca. 12 pct. af hele materialet måtte man konstatere, at erhvervsproblemet ikke umiddelbart syntes at være løst. Man har for en del af denne gruppe fundet, at problemerne ikke kunne løses inden for revalideringslovens rammer. Endvidere var et mindre antal under fortsat behandling i centrene. Tilbage blev der ca. 5 pct. af det samlede materiale, som efter at have været igennem revalideringsapparatet eller i det mindste haft kontakt med det var faldet igennem nettet og ikke har kunnet klare sig selv.

Jeg har været glad for disse resultater, der synes at vise, at der med den nuværende revalideringslov er lagt en god ramme for arbejdet. Tillige finder jeg, at de viser, at der fra revalideringscentrene gøres et for både samfundet og den enkelte værdifuldt arbejde.

Spørgsmålet om den forestående lovrevisions indhold og omfang har været overvejet i direktoratet for revalidering og forsorg og socialministeriet. Det er vor opfat-

telse, at der ikke er grundlag for at foreslå en videregående revision, idet den gældende revalideringslov danner en udmærket ramme for revalideringsarbejdet.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at spørgsmålet om lovens revision har været forelagt det i revalideringsloven omhandlede samordningsudvalg vedrørende revalidering, der har indstillet, at revalideringsloven foreslås forlænget uændret.

Når det er min opfattelse, at vi bør forlænge revalideringsloven stort set uændret, skyldes dette også, at socialreformkommissionen nu har fremskyndet sit arbejde, således at kommissionen forventes i løbet af 1969 at fremkomme med forslag til de fremtidige retningslinjer for en samlet reform. Herunder vil kommissionen komme til at tage stilling til spørgsmålet om, hvorledes det fremtidige revalideringsarbejde vil kunne indpasses i den kommende administrative struktur. Efter hvad der hidtil foreligger oplyst om stillingen blandt kommissionens medlemmer, synes der at være grund til at antage, at kommissionen vil foreslå, at væsentlige dele af revalideringsadministrationen placeres i amtskommunen.

På baggrund af den omtalte efterundersøgelses resultater og det fremskyndede arbejde i socialreformkommissionen vil jeg derfor ikke finde det rationelt på nuværende tidspunkt at gennemføre en mere gennemgribende revision af loven.

Jeg skal dog pege på, at det, som det fremgår af forslaget, som konsekvens af lov af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse har været nødvendigt at foreslå en ændring af den nuværende revalideringslovs bestemmelser i § 12 om valg til amtsrevalideringsudvalgene. Det foreslås, at amtsrådet fremtidig udpeger 4 medlemmer i stedet for 2, samtidig med at bestemmelse om, at byrådene udpeger 2 medlemmer, udgår. Denne ændring træder i kraft, samtidig med at lov om kommunernes styrelse af 31. maj 1968 sættes i kraft.

Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på, at det i den gældende revalideringslovs § 12 er anført, at der for hvert amt ved amtmændens foranstaltning nedsættes et amtsrevalideringsudvalg. Når jeg ikke i lovforslaget har medtaget forslag til ændring af denne bestemmelse, skyldes det ønsket om

[Socialministeren.]
 ikke at foregribe noget med hensyn til at tillægge amtsrådet denne beføjelse på indeværende tidspunkt, hvor den fremtidige amtsstruktur behandles i folketinget. Der ligger altså ikke heri noget ønske fra min side om, at denne beføjelse skal blive liggende hos amtmanden.

Jeg skal endelig henvise til lovforslagets bemærkninger om, at revisionen udskydes, således at forslag om revision af loven forelægges folketinget senest i folketingsåret 1974-75. Jeg vil naturligvis — såfremt man på grundlag af socialreformkommissionens arbejde før denne frist når til afklaring om, hvor revalideringsområdet skal ligge i den samlede administrative struktur — forelægge lovforslag herom på et tidligere tidspunkt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Skriftligt besvaret spørgsmål.

Af K. B. Andersen til undervisningsministeren (21. oktober 1968):

„Med hvilken begrundelse har ministeren undladt at medtage repræsentanter for erhvervslivet ved rekonstruktionen af planlægningsrådet for de højere uddannelser?“

Begrundelse.

Da planlægningsrådet i 1964 blev nedsat, lagde den daværende regering megen vægt på, at der i rådet foruden repræsentanter for de berørte uddannelser også var repræsentanter for forskellige sider af erhvervslivet og samfundslivet i øvrigt. De pågældende var ikke udpeget som repræsentanter for bestemte erhverv eller organisationer, men var personligt udpeget af regeringen for at tilføre den kommende planlægning af de højere uddannelser bredere samfundsmæssige vurderinger og synspunkter.

Jeg er ikke uvidende om, at det i de år, rådet har fungeret, har været vanskeligt for flere af erhvervsrepræsentanterne at få tid til at deltage i rådets meget omfattende arbejde, og at der har fundet en række ændringer sted i personkredsen. Alligevel må

jeg finde det beklageligt, at ministeren nu ved rekonstruktionen simpelt hen synes at have opgivet tanken om at give rådet en sådan bredere basis som oprindeligt tilsigtes.

Denne indsnævring af rådet er så meget mere beklagelig, som ministeren samtidig har undladt at imødekomme det i rådets første funktionsperiode opståede ønske om i rådet at optage repræsentanter for uddannelser, der ikke i øjeblikket er repræsenteret i rådet.

Undervisningsminister *Helge Larsens* svar (25. oktober 1968):

Ved nybeskikkelsen af planlægningsrådet for de højere uddannelser tilstræbtes en begrænsning af antallet af medlemmer (tidligere 29 medlemmer, nu 26 medlemmer). Der blev i den forbindelse givet afkald på blandt medlemmerne at have repræsentanter direkte for erhvervslivet, idet den bredde, man herved havde tilsigtet, at give rådet i den første beskikkelsesperiode, ikke helt havde opfyldt sit formål, måske bl. a. fordi — som hr. K. B. Andersen nævner i sin begrundelse — flere af disse repræsentanter for erhvervslivet havde haft vanskeligt ved at afsætte tid til at gå dybere ind i rådets meget omfattende arbejdsopgaver.

Synspunktet ikke at udvide antallet af medlemmer i rådet, men så vidt muligt at begrænse det, ligger også til grund for beslutningen om ikke at udpege medlemmer, som repræsenterer andre uddannelser end dem, der hidtil har været repræsenteret i rådet.

I begge forhold gælder det imidlertid, at rådets arbejdsform, hvorefter behandlingen af de enkelte sager i meget udpræget grad forberedes i en række underudvalg, sikrer den nødvendige koordination, idet disse underudvalg kan inddrage såvel repræsentanter for erhvervslivet som for andre uddannelser.

For at sikre koordinationen med de øvrige uddannelser er i øvrigt undervisningsdirektørerne tilforordnet rådet (bortset fra undervisningsdirektøren for gymnasieskolerne og højere forberedelseksamen, som er medlem af rådet), og det er besluttet at etablere et formandsråd bestående af formændene for samtlige planlægningsorganer inden for uddannelsessektoren.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et folketingsudvalg til at drøfte problemer og modtage information vedrørende patentlovgivningen [af Poul Schlüter m. fl.].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tidenden sp. 918).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet handelsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg til modtagelse af oplysninger angående arbejdet med rationalisering af statsadministrationen [af Ib Thyregod m. fl.].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. IX) findes i tidenden sp. 790).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 146 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet arbejdsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven.

(Lovforslaget (nr. 47) findes i tillæg A sp. 1121, fremsættelsen i tidenden sp. 737).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Grünbaum: Finansministerens forslag til lov om ændring af ligningsloven er efter vor opfattelse ikke tilfredsstillende, selv om det på visse områder afbøder nogle af de ulemper for skatteyderne, der er skabt ved udsættelsen af kildeskattens ikrafttræden til 1970. Man kan vel sige, at bjerget barslede og fødte en mus. At reguleringsfradraget føres videre, så at det også gælder for skatteåret 1969-70, d. v. s. indkomståret 1968, er en selvfølge, og så vidt jeg kan se, har man fundet frem til en administrativt god ordning med det dobbelte fradrag i stedet for at skulle videreføre fradraget helt til indkomståret 1970. De foreslåede regler vedrørende skatteefterbetalinger og betaling af skatter, hvor der har været givet henstand, giver mig ikke anledning til principielle bemærkninger. De mange tekniske detaljer må vi se nærmere på i udvalget.

Når jeg siger, at forslaget ikke er tilfredsstillende, skyldes det i det hele taget ikke så meget det, som forslaget indeholder, men det, det ikke indeholder. Vi har jo flere gange efterlyst finansministerens forslag til afbødning af de vanskeligheder, der er skabt ved kildeskattens udsættelse, især for skatteydere med nedgang i indtægten. Jeg gjorde det igen så sent som den 9. oktober ved behandlingen af 3 mindre lovforslag om kildeskatten. Vi pegede på problemerne ved sygdom, ved overgang til pension eller andre forhold, der medførte indtægtsnedgang, og vi pegede som en helt naturlig ting på de skattemæssige problemer ved hustruens ophør med erhvervsarbejde.

Vi har selvfølgelig bemærket, at finansministeren ikke havde den sidstnævnte gruppe af skatteydere med i det tilsagn om forslag, han gav i sin erklæring her i tinget den 31. maj. Men netop derfor gentog vi dette problem ved drøftelsen den 9. oktober. Jeg må sige lige ud, at vi ikke forstår finansministeren og regeringen i denne sag. Der er jo alene tale om at finde en passende overgangsordning for det ene år, indtil kildeskatten træder i kraft, og at finde en sådan rimelig ordning for skatteydere, som går ned i indtægt.

Finansministerens oplysning om, at der